

CULTUUR
& MEDIA

RECENSIE

Kijkje in de ziel van mannen
op homo-ontmoetingsplekken

Soms staan er twintig auto's, op andere momenten drie. Maar bezoekers zijn er altijd op parkeerplaats 't Ginkelse Zand langs de A12 bij Ede, ook al sloot de gemeente de hoofdingang van de Ginkelse Heide in 2016. Vieren-twintig uur per dag rijden er mannen, van wie de meeste tussen de veertig en zestig jaar, af en aan. Wat is het verhaal achter dat soort parkeerterreinen, vroeg onderzoeksjournalist Maarten Dallinga zich af, wat gebeurt er precies op die sekslocaties in de openlucht? In 'Anoniem Intiem', de vijfde podcastserie van Omroep Gelderland die vanaf morgen te beluisteren is, spreekt hij met allerlei experts over mannenontmoetingsplekken.

'Ik ben weleens kotsend uit de bosjes gekomen omdat ik me zo schuldig voelde'

Een van die deskundigen is Wessel. Hij bezoekt de parkeerplaats 't Ginkelse Zand al zo'n dertig jaar. Wessel is 61. Hoewel hij acht jaar geleden uit de kast kwam, is hij nog steeds getrouwd met de vrouw met wie hij twee kinderen kreeg. En vijf kleinkinderen. "Ik ben weleens kotsend uit de bosjes gekomen omdat ik me zo schuldig voelde."

Hij is niet de enige, zo blijkt in de podcast. Het kostte Dallinga heel wat overredingskracht, maar uiteindelijk wist hij drie bezoekers van 't Ginkelse Zand zo ver te krijgen mee te werken aan 'Anoniem

Intiem'. Net als Wessel worstelde de 53-jarige Ben ook jarenlang met zijn stiekeme bezoekjes aan de parkeerplaats, terwijl Johan (58) al sinds zijn 25ste zijn lust zonder enige schroom stilt op seksplekken.

Met zijn rustige, aangename stem gaat Dallinga steeds een stapje verder. Onbevangen ondervraagt hij zijn bronnen. Tegelijkertijd blijft hij kritisch. Was het niet naïef, dat hij niet nadacht over soa's en zonder condoom achtereenvolgens met een wildvreemde en zijn vrouw vree?

Verrassend eerlijk geven de drie mannen de luisteraar een kijkje in hun ziel. Doordat hun ervaringen en motieven sterk uiteenlopen, moet zowel Dallinga als de luisteraar hun beeld van mannenontmoetingsplekken in de eerste drie afleveringen telkens bijstellen. De gesprekken met Wessel, Johan en Ben zijn zodanig intrigerend, dat het drietal gek genoeg ook de achilleshiel van de serie vormt. Ietwat schrill steken de laatste twee afleveringen bij hun voorgangers af. Daarin spreekt Dallinga onder meer met omwonenden van mannenontmoetingsplekken, een faunabeheerder en de politie. Hun opvattingen zijn logischerwijs een tikje voorspelbaar. Misschien had Dallinga de volgorde van de afleveringen beter kunnen om-draaien. Want die blikken van de buitenwereld, inclusief cijfers en wetenschappelijk onderzoek, maken de podcast als geheel absoluut sterker. Voor wie, net als Dallinga, nieuwsgierig is naar de wereld achter mannenontmoetingsplekken, is 'Anoniem Intiem' een absolute aanrader.

Isabel Baneke

Anoniem Intiem is vanaf zondag 29 juli te vinden in de populaire podcastapps. Luisteren is ook mogelijk via de app en website van Omroep Gelderland. Ook wordt de podcast tussen maandag 30 juli en vrijdag 3 augustus om 23.00 uur uitgezonden op Radio Gelderland.

Maker Maarten Dallinga. FOTO TIM WITTE

Het eigen lichaam als bron van kunst

ARTISTIEKE EXPERIMENTEN

De Colombiaanse kunstenaar Ana María Gómez López liet ooit een begonia in haar oog groeien. Nu creëert ze haar eigen uitwendige bloedsomloop met een wirwar van slangetjes. Luguber? Welnee. 'Ik wil geen walging oproepen.'

tekst **Sander Becker**

Het is stil, schemerig en leeg in de kamer. Meubels staan er nauwelijks. Wel hangt er een groot zwart tafelblad dat met vier donkere ijzeren staven aan het balkenplafond is bevestigd. Er kan met gemak een mens op liggen. Iets verderop staat een lagere tafel, bezaaid met infuusnaalden en slangetjes. Het ruikt naar ontsmettingsmiddel.

Wat is dit? Een illegale operatiezaal? Nee, zie hier het atelier van Ana María Gómez López (37). De Colombiaanse kunstenaar werkt in de voormalige 'Kavallerie-kazerne', de huidige Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam. Ze voert artistieke experimenten op haar lichaam uit, waarbij ze zich laat volprikken met infuusnaalden.

Gómez López is er niet op uit om 'walging' op te roepen, verzekert ze. "Mijn bedoeling is niet om de maag van het publiek te laten omdraaien. Ik heb

een intellectuele, wetenschappelijke ambitie: op mezelf testen of het haalbaar is om een externe bloedsomloop te creëren, buiten het lichaam om."

Haar zelfexperiment bevindt zich op het snijvlak van medische wetenschap, performance art en conceptuele kunst. Mede dankzij dit werk heeft ze zojuist een beurs gekregen om een half jaar lang 'artist-in-residence' te worden aan het NIAS-KNAW, het Netherlands Institute for Advanced Study. Die tijd zal ze vooral gebruiken om een algemene studie te verrichten naar zelfexperimenten in de kunst en de wetenschap.

Maar voorlopig heeft ze haar handen vol aan die externe bloedsomloop. Lettelijk: ze laat een foto zien waarop haar handen zijn volgeplakt met infusen en slangetjes. "We gebruiken materiaal voor baby's", legt ze uit. "De naald is extra dun. Dan doet het minder pijn. En zo loop ik minder gevaar dat er bloedklontjes bij me naar binnen komen. Om diezelfde reden zit er antistollingsmiddel in de buisjes. Ik neem geen enkel risico."

Spannend, maar waarom?

De kunstaderen zijn onderling verbonden met driewegschakelaars. Gómez López' eigen bloed stroomt erdoorheen, maar in deze fase van de proef loopt er nog niets terug naar haar bloedbaan. Ooit zal dat wel gebeuren. Dan moet er een circulatie ontstaan met pompjes. Uiteindelijk wil de kunstenaar al haar ledematen met elkaar verbinden. Dan ligt zij op die zwarte ta-

